

Hüzünün Sancısı

– ÖNDER_34 · 29 Ocak 2019

Okurken hüzünlü mısralarını. Her kelimesi dokunda yüreğime. Bir özlem bir hasret vardı. Geçmişe gidip ye gelmeye ne. Belki yazarken o satırları. Kimbilir ne yağmurlar yağdı gözlerin de. Henüz cemre düşmemiş. Şubat ın ayazı gibi. Üşütü beni mektubunun her kelimesi. En güzel nameler desem de diyemiyorum. Gidipte gelmeyecek olanın ardında. Zordur can için de can kaybetmek. Ne desem teselli olmasın bilirim. Çeken bilir dinmeyen hasretin acısını. Beliki için taşmış dışına. Hüzünleri saklayacak yerin kalmamış. Şiir olmuş kelem le dökülmüş kağıda. Kimse istemez tırnağın etten kopmasını. Ben de senin gibi yaşadım zamanın da. Bilirim hiç geçmeyecek acısını. Yaşayan anlar yaşayanın halin de. Lakin her ömür sayılır. Her gün düşen takvim yapraklarında . Gücü yetmez kulun o günü durdurmaya .